

nogen Udsigt aaben for de nuværende Embedsmænd, Udsigt til at kunne beholde det dem ved deres Ansættelse saa at sige tilfagte Gode. Den Maade, hvorpaa dette kunde skee, vilde bestaae deri, at disse Mænd ved at beholde Ansættelse i et Embede i samme Klasse eller i en lavere Klasse end den, hvortil Loven ansætter deres nuværende, kunde have Valget imellem at modtage det nye Embede som et Embede med Sportler med dets nuværende Indtægter eller med fast Gage efter Lovudkastets Satser. Reformen vilde ikke derved udskydes, thi det Embede, som de fratraadte, som blev vacant ved Forslytningen, vilde jo blive at behandle efter Loven, og der vilde saaledes hver Gang blive et Embede, som blev at indbrage under fast Gage. I finantiel Henseende vilde Sagen heller ikke, ialfsald ikke ubetinget, stille sig ugunstig, thi det har, som allerede bemærket, meget ofte været Tilfældet, at vore Embedsmænd have søgt til mindre Embeder, end de allerede vare i Besiddelse af. Men det Vigtigste bliver naturligvis Hensynet til Stats-tjenestens Tærv, og i saa Henseende forekommer det mig rigtignok, at det vilde være særdeles uhensigtsmæssigt, om denne Lønningslov skulde medføre, at de nuværende Embedsmænd maatte klamre sig fast til deres nuværende Embeder, der meget ofte ere af overordentlig stor Udstrækning og gjøre Krav paa unge og dygtige Præster, at de skulde klamre sig fast til dem, fordi de ikke paa nogen Maade kunde være tjente med at søge Embeder, der efter de nuværende Forhold — og der er ingen Grund til at antage, at der skulde indtræde Forandring dert — ville afgive en langt ringere Løn. Deres nuværende betydeligere Indtægter have naturligvis maattet have Indflydelse paa deres hele Livsstilling, have nødsaget dem til, eller ialfsald tilladt dem at indlade sig paa Forhold, som de ved en Forslyttelse til de fremtidigt langt ringere Lønne Embeder ikke ville kunne hævde. Dette gjælder navnlig med Hensyn til Sønnernes Opdragelse. Det vilde være overmaade skadeligt, om Embedsmændene skulde være nødsagede til at blive siddende i deres Embeder, selv efterat de ikke længer vare i Besiddelse af Præster til at fyldestgjøre de Fordrin-

ger, som disse stille, men dog endnu fuldstændigt vare istand til at fortsætte en hæderlig og gavnlig Virksomhed i et mindre Embede, ialfsald i et Embede, der var, om ikke mindre i territorial Henseende, saa dog mindre besværligt. Jeg skal tilføje, at et saadant Resultat vilde blive skadeligt for Staten ogsaa i finantiel Henseende, idet det vilde faae Indflydelse paa Pensionsvæsenet. Embedsmændene vilde blive siddende i deres nuværende Embeder, indtil det blev nødvendigt at affe dige dem paa Grund af Affældighed. Derfor disse Bemærkninger, som jeg saaledes har tilladt mig at henstille til Overveelse, skulde finde Gjenklang, vil jeg maa skee senere, naar et Udvalg bliver nedsat, faae Anledning til at formulere dem i et Endbringsforslag.

Da ikke Flere begjærede Ordet, afstemtes Sagens Overgang til anden Behandling og vedtoges eenstemmigt med 29 Stemmer.

Madvig: Jeg havde ikke oprindeligt tænkt paa at foreslaae Nedsættelse af et Udvalg, men navnlig efter hvad der er bragt paa Bane af den ærede Landstingsmand, der sidder to Pladser tilhøire for mig (Brock), troer jeg, at det er ønskeligt, at et Udvalg tager Sagen under Overveelse, skjøndt man maatte see at gjøre Overveelsen saa kort som mulig. Jeg skulde derfor foreslaae Nedsættelse af et Udvalg paa 5 Medlemmer til at afgive Betænkning i Sagen.

Da Ingen ønskede at høre sig om det saaledes fremsatte Forslag, vedtoges det med 25 Stemmer mod 8, at der skulde nedsættes et Udvalg i Sagen, og da der ikke fremkom noget Forslag om et andet Medlemsantal, ansaaes det for vedtaget uden Afstemning, at Udvalget skulde bestaae af 5 Medlemmer.

Formanden: Efter Dagsordenen er Intet videre at foretage. Jeg skal opgive Dagsordenen for næste Møde, imorgen Aften Kl. 6^{1/2}. Den vil være: